

ČASOPIS PRE SPOLOČENSTVÁ
ZDRUŽENIA MARIÁNSKEJ MLÁDEŽE

ŠTVŔTROČNÍK

LŮČE

XIV
ROČNÍK

2016

III
OKTÓBER

OBSAH:

03 ÚVODNÍK

04 TO BE VINCENTIANS IX. spiritualita

05 DARUJ KÚSOK SEBA, ZMM CHCE TEBA
čo robíme

**08 SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE 2016
V KRAKOVE sdm**

10 MOJA CESTA ZA JAKUBOM kade - tade

13 MISIA HONDURAS misia

16 BUĎTE SVÄTÍ na zamyslenie

18 HABAKUK biblické postavy

20 POMÔŽEM, LEBO MILUJEM vzťahy

22 ŠTUDENTSKÁ PEČAŤ bonboniéra

24 STOPY SDM milosrdný rok

20 KAMENE ODPUSTENIA aktivita

30 KONSENZUS aktivita

33 Z PÍSMA z písma

34 Z ANJELSKÉJ LAVICE XVIII. anjelikov kútik

39 SUPER RÝCHLA PIZZA Z PANVICE agapé

40 VYROBME SI ŠARKANA tvorivo

42 MATURITA Z LÁSKY knihy

43 POĎAKOVANIE

Časopis pre spoločenstvá Združenia mariánskej mládeže • Vydáva Združenie mariánskej mládeže, Oravská 10, 949 01 Nitra, IČO 37 860 399 • Internet: www.zmm.sk • Kontakt: Ing. Kristína Deáková • Telefón: 0904 344 744 • E-mail: luce@zmm.sk • Šéfredaktor: Ing. Kristína Deáková • Redakčná rada: sr. Bc. Mariana Kušnieriková, P. ThLic. Pavol Noga, CM, Mgr. Mgr. Lucia Ondrejková, Ing. Daniel Hrenák, Mgr. Hana Gvozdjaková, Bc. Simona Trecáková, Lucia Froncová, Vladimíra Martvoňová, Jozef Šabo, Bc. Michal Šutka • ISSN 1336 - 7013 • Registračné číslo: EV 3610/09 • Vytlačila Tlačiareň Garmond, Nitra • Vyšlo s podporou MŠVVaŠ SR • IMPRIMATUR: provinciálny predstavený Slovenskej provincie Misijnej spoločnosti, Bratislava 21. septembra 2007 Č.: 99/2007 • Korektúra: P. ThLic. Pavol Noga, CM • Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu zaslaných textov.

• Odporúčaný príspevok za časopis Lúče je 1.50 Eur/kus. Za vaše príspevky vopred ďakujeme.

Kam mám ísť?

Hana Gvozdjaková

A ve Mária, drahí ZMM-áci, prednávknom som sa prostredníctvom jednej knihy dostala k zaujímavej myšlienke, ktorá ma hlboko oslovila. Začína nabádaním, aby sme skúsili odhadnúť a uvedomiť si, koľko krokov denne urobíme: možno 5 000, 10 000...?

Denne sa vydávame rôznymi smermi: do práce, do školy, do kostola, do obchodu, na návštevu... **A tu sa autor pýta, či sa niekedy zamýšľame nad tým, kam naše kroky smerujú a či sa Boha pýtame, či smerujeme tým správnym smerom.** A práve táto otázka sa ma dotkla. Uvedomila som si, že sa nad tým až tak často nezamýšľam a že si väčšinou idem, kam chcem alebo kam ma vedú povinnosti. Hovorím si, na tom by som mala popracovať...

Je dôležité pozývať Boha do nášho života, nenechávať ho kdesi na okraji. Ak sa budem Boha pýtať, kam mám ísť, určite mi poradí ten správny smer, ba ten najlepší. A ten dokonalý smer v našom živote môže častokrát zahŕňať i vykročenie z našej zóny komfortu. Je príjemné byť v kruhu našich kamarátov, spolužiakov či kolegov, s ktorými je vždy „o čom“. Ale Boh nás pozýva zdvihnúť svoj zrak, otvoriť svoje srdce a vykročiť za tými, ktorí nestoja v centre pozornosti. Môžu to byť starí ľudia, kamarát, ktorý sa pasuje s chrípkou, spolužiačka, ktorá je v triede outsider... poprosme Boha o odvahu urobiť prvý krok a o správne slová, ako týchto ľudí osloviť. Tvoj úsmev, úprimný záujem či vlúdne slová môžu zmeniť veľa.

TO BE VINCENTIANS IX. | P. Pavol Noga, CM.

alebo Chutôvky z našej vincentskej spirituality

Ave Mária, ZMM-áčikovia, sme v mesiaci október, ktorý, ako zvyčajne, patrí našej Matke. Mesiac, kde si viac pripomínáme, čo Ona urobila pre našu spásu, a tak aj v našich chutôvkách nazrieme, ako sa na ňu pozeral sv. Vincent a čo pre neho znamenala.

V prvom rade sv. Vincent ako praktický muž nemal rád, keď sa o nej rozprávalo priveľmi sladko... v jednom liste svojmu misionárovi takto radí ohľadom zjavení, ktoré mala jedna žena: *Nedbajte na túto mladú ženu a poraďte jej, nech sa nedá zmiašť všetkými tými svojimi víziami, ktoré má... Ani náš Pán, ani Najsvätejšia Panna nemali takéto vízie, ale boli spokojní s každodenným životom.* (SV II, 96)

Sv. Vincent ju predstavuje ako vzor a zameriava sa na tieto udalosti a tajomstvá jej života:

1. Nepoškvrnené počatie — Vincent v ňom vidí Máriu pokornú a prázdnu od seba samej, aby sa mohla naplniť Bohom: *Boh predvídal, že jeho Syn sa zaoblečie ľudským telom zo ženy, a tak sa patrilo, aby bola hodná prijať ho, ženy, ktorá bola plná milostí, ušetrená hriechu... A tak mu predstavil všetky ženy sveta, ale nenašiel žiadnu inú tak hodnú tohto diela, ako bola Panna Mária.* (SV XIII, 35)

2. Zvestovanie — Ako Mária v zvestovaní, musíme sa i my dať Bohu, a takto uskutočňovať Jeho zámer. Takto treba hľadať Božie kráľovstvo. Toto hľadanie nie je iba hocijaké slovo; chce nám

povedať veľa vecí, čiže, aby sme konali takým spôsobom, aby sme vždy túžili po tom, ako nám to On odporúča, aby sme bez prestania pracovali pre Božie kráľovstvo... hľadajte, hľadajte, toto nám hovorí tento nepokoj, toto nám hovoria skutky. (SV XI, 131)

Keď sa pozrieme z hocijakej stránky na Sv. Vincenta, udrie nám do očí stále tá istá vec, stále tá istá starosť, a to sú chudobní. Ako Mária, náš život je darovaním sa Bohu pre službu chudobným.

DARUJ KÚSOK SEBA, ZMM CHCE TEBA!

Silvia Perinajová

Hlavné heslo Animagrace v Ohradzanych, ktoré sa nieslo atmosférou celej akcie. Zišlo sa okolo 150 mladých nadšených ľudí, plných energie a očakávania. A prečo? Pretože chceli načerpať nové poznatky, priateľstvá či duchovnú posilu. A myslím, že Animagrace presne túto úlohu splnil.

Všetko sa udialo v dedinke v údolí krásnej Ondavskej vrchoviny, obklopanej prí-

ťou omšou v kostole Nanebovzatia Panny Márie. Duchovne načerpaní sme sa smelo vrhli do programu. Otvorenie v prevedení našej Simonky Trecákovej, mimochodom nezabudnuteľné, primälo spozorovať a otvoriť svoje srdce celému daniu. Prihovorili sa k nám veľmi významní

rodou, kde už od samého začiatku sálala príjemná atmosféra. Schádzala sa mládež z rôznych kútov Slovenska a predstavte si, trafili všetci. Aby sme nezabúdali kvôli čomu sme prišli a že bez požehnania nášho Nebeského Otca to nejde, začali sme svä-

Ľudia, spoluzakladateľ ZMM v Ohradnoch otec Jaro, páter Pavol, sestra Mariana, ale i pani starostka, aby nám vyjadrili radosť z toho, že sme ochotní venovať čas tak krásnym aktivitám. Nasledovala chuťovka a spomienky na Svetové dni mládeže v Krakove, ktoré nám boli priblížené krátkym videom a svedectvom našich bhoslovcov vincentínov. A každý, kto sa ich zúčastnil, ale aj ten, ktorý nie, si na záver pekného večera veselo zaspieval a zatancoval na veľmi chytľavú pie-

seň „Tak Tak Panie“. Sobotu sme sa rozhodli trošku venovať formácii svojich osobností v podobe Jumpstart blokov, aby sme si uvedomili, že všetko nie je len o zábave, ale že ak chceme byť dobrými ZMM-ákmi, naplno sa odovzdávajúcimi tomu, čo robíme, je potrebné na sebe zamakať. Ale ako sa vraví, bez práce nie sú koláče. A po náročnom dni sme sa spoločne vytancovali pri super muzike, ktorú namiešal náš Peter Štupák. Aby

sme pokojne spinkali, naše kroky nás ešte zaviedli k zamysleniu sa pri krásnej adorácii. Nedelu obohatil svojim slovom otec Pavol Hudák a aby sme nemysleli len na seba, odhodlali sme sa popolud-

ní vyjsť do ulíc. Nielen si zašportovať, spoznať okolité kopce, či naučiť sa pracovať s kamerou alebo zásterou pri pečení, ale aj povzbudiť našich starkých či pozabávať sa s detičkami pri rôznorodých aktivitách. A čo k tomu? Výborný gulášik na posilnenie v spoločnosti detí, rodín či obyvateľov našej obce. A aby sme nezaspali na vavrínoch, večer sme si obo-

hatili koncertami skupín Peter Milenky and band a The Wind. Boli perfektní.

Čo viac dodať? Priblížil sa pondelok. Rozlúčky, ďakovačky, prijatie do ZMM a návraty domov. Snáď všetkým chutilo,

čo sa navarilo. Veríme však, že mladí odchádzali naplnení fyzicky, ale i duchovne od nášho Nebeského Otca a Panny Márie aj skrze prežitého víkend v spoločnosti Združenia mariánskej mládeže.

Reportáže:

<https://www.youtube.com/watch?v=Dnzi-ZP932d4>

https://www.youtube.com/watch?v=_9aY-pHtjOyM

Dovoľte, aby sme sa aj takýmto spôsobom poďakovali všetkým organizátorom a každému, kto priložil ruku k tomuto úžasnému dielu. Nech vám to dobrotivý Pán odmení vo vašich životoch.

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE 2016 V KRAKOVE

Martina Havrišová

Počas leta si nás Boh pozýval k sebe prostredníctvom rôznych podujatí. Jedným z najväčších mládežníckych kresťanských a zároveň i celosvetových podujatí boli Svetové dni mládeže (SDM) 2016 v Krakove. Mnohí sme na toto pozvanie odpovedali a vydali sme sa na dobrodružnú púť za hranice svojej krajiny.

23. júla vyštartovala z Ružomberka na SDM do Krakova aj vinčenská rodina zo Slovenska, a to mladí zo ZMM, sestry vinčentky a vinčentíni. Naším prechodným domovom v Poľsku sa na pár dní stala dedina Piekary, nachádzajúca sa blízko Krakova. Počas prvých troch dní sme zažívali atmosféru vinčenských dní. Pre mňa to bol čas stretnutia veľkej rodiny, ktorú spája

naša mamka Mária a ktorej členovia vyznávajú rovnaké hodnoty a majú rovnaký životný štýl. Vinčenské dni nám dali veľa príležitostí prežiť stretnutia s ľuďmi z rôznych krajín oveľa osobnejšie ako samotné svetové dni mládeže, ktoré nasledovali po nich. To však neznamená, že svetové dni mládeže nemali svoje čaro. Práve naopak, nimi sa začala veľmi dobrodružná etapa našej púte. Hneď

prvé ráno, keď sme sa po raňajkách vybrali do Krakova, sme zistili, že cestovanie bude veselé. Nejako nás bolo na autobusovej zastávke priveľa a prichádzajúci preplnený autobus vzal ledva zopár ľudí. Pri takýchto situáciách, ktorých nebolo málo, sme spoznávali silu modlitby na mocný príhovor Panny Márie. Spoločný Zdravas` niekedy priam privolal autobus alebo perfektne zariadil logistiku komplikovanej cesty. Žasli sme nad tým, ako sa o nás naša nebeská mamka starala. Keď som si po príchode domov čítala myšlienky sv. otca Františka, ktoré na rôznych miestach v Poľsku počas SDM povedal, tak som si uvedomila, že to, o čom Sv. otec hovorí, my sme zažívali v priamom prenose: „Panna Mária v Káne ukázala veľkú konkrétnosť: je to Matka, ktorá si berie k srdcu problémy a zasahuje, ktorá vie uchopiť ťažké chvíle a postupovať s diskretnosťou, účinnosťou a húževnatosťou. Nie je ani paňou, ani protagonistkou, ale je Matkou a služobníčkou. Vyprosujeme milosť osvojiť si jej citlivosť, jej fantáziu v službe tomu, kto je v núdzi, krásu stráviť život pre druhých, bez uprednostňovania a bez rozdielov.“ (Homília pápeža Františka v národnej mariánskej svätyni v Čenstochovej)

Žasli sme nad tým, ako sa o nás naša nebeská mamka starala.

milosť osvojiť si jej citlivosť, jej fantáziu v službe tomu, kto je v núdzi, krásu stráviť život pre druhých, bez uprednostňovania a bez rozdielov.

(Homília pápeža Františka v národnej mariánskej svätyni v Čenstochovej)

Ďalšia myšlienka Sv. otca Františka, ktorú povedal v detskej nemocnici: „Slúžiť s láskou a nežnosťou osobám, ktoré potrebujú pomoc, nám všetkým dáva rásť v ľudskosti; a otvára nám priechod k večnému životu: kto koná skutky milosrdenstva, nebojí sa smrti.“, mi zas pripomenuli krásne momenty, keď sme si vzájomne pomáhali, napr. zastavili sme rozbehnutý autobus, keď sme si všimli, že za nami beží Paľo — člen našej posádky alebo keď sme cítili zodpovednosť za seba navzájom a v dopravnom prostriedku sme kontrolovali, či sme všetci, či nám niekto nechýba, delili sa s jedlom i s dobrým slovom...

Som vďačná Bohu za úžasné spoločenstvo, ktoré sme ako slovenská vinčenská skupina na SDM vytvorili a za všetky chvíle a situácie na SDM, počas ktorých som mohla motto SDM: „Blažoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“ (Mt 5, 7) zakúsiť na vlastnom živote.

MOJA CESTA ZA JAKUBOM (EL CAMINO)

P. Pavol Noga, CM.

Ani neviem ako, ubehli takmer trimesiace od môjho návratu z camina, rozumej zo Svätajakubskej cesty (ak nevieš, o čo ide, gúgel prezradí :)). Cesty, ktorá zmenila moje postoje a moje predstavy.

Keď som žil tých 7 rokov v Španielsku, tak som si každý rok, keď sa blížili prázdniny, povedal: do kelu, a tak už tento rok idem na tú púť... :), no a vždy do toho prišli veľké akcie ZMM a návštevy krajín, a po tých siedmich rokoch som sa vrátil domov s dlhým nosom, ale so sľubom, že už nabudúci rok snáď... :-) a pokračovalo to klasicky až do tohto leta, keď odrazu, kde sa vzalo, tu sa vzalo, objavilo sa mi 10 dní bez akcií a povedal som si teraz alebo nikdy, sadol som si ku kompu,

našiel celkom „prijateľné“ ceny leteniek a 8. júla som už letel do môjho starého známeho Madridu. Tu som sa zvitl s našimi zo sekretariátu JMV, nejaké návštevy mojich španielskych amigov a na druhý deň 6 hodín autobusom do Ponferrady (sever Španielska). Keďže som išiel prvýkrát, chcel som si to prejsť sám a zvolil som si tzv. francúzsku cestu a dal som si 200 km. Ako ste si aj mnohí všimli cez Facebook, tak som si na každý deň cesty vytiahol konkrétny úmysel, za ktorý som obetoval námahu a pot. Ako som povedal, začal som v onej Ponferrade, zvláštny pocit sa ma zmocnil hneď ako som vystúpil na autobusovej stanici a dal som si ruksak na chrbát, odrazu som si uvedomil, že sa to začalo...

Prvý deň som začal trochu zľahka, prešiel som iba cez mesto, no kým som našiel ten môj „albergue“ (ubytovňu pre pútnikov), tak mi to trvalo asi 2 hodiny. Tam som vyfasoval svoj „credencial del pelegrino“ (knižku pútnika, do ktorej sa zaznačovali pečiatkami jednotlivé trasy mojej púte)... tam som stretol prvého a posledného Slováka... do konca púte to boli už hlavne Američania, Francúzi, nejakí Španieli a kopec zaujímavých ľudí...

Opisovať jednotlivé dni by bolo nadhro, ale spomeniem asi ako vyzeral môj zvyčajný pútnický deň: vstávalo sa okolo 5:00 - 6:00 hod, narýchlo sa pobaliť a vyraziť čo najskôr na cestu, aby sa doobeda prešlo čo najviac km, pretože potom sa okolo obeda o slovo prihlásilo páliace španielske slnko a pokračovať poobede bolo vždy dosť náročné, každý

deň som prešiel priemerne okolo 20/30 km. Okolo obeda som prišiel do nejakého väčšieho mesta, kde som sa zastavil v nejakom ich Tescu, kúpil som si nejaký pokrm, (skutočne sa tam dá dobre nakúpiť a najesť za lacný peniaz), zložil som sa do nejakého tieňa a vychutnal svoj „obedík“, nasledovala fajná španiel-

ska siesta :), potom som si našiel kostolík, kde som odslúžil sv. omšu a buď som tam ostal, alebo, ak som chcel, tak som si ešte do večera urobil pár kilometrov naviac. Po príchode nasledovalo hľadanie nejakého nocľahu v albergue, ale raz som ostal spať aj vonku. Po príchode do albergue rýchlo si opral svoje veci, aby boli do rána suché, porozprávať sa s ďalšími pútnikmi a ísť spať, lebo ráno bolo treba nanovo vstávať.

Po ceste som sa vymodlil breviár, ruženec a hlavne, bol na všetko čas, vy-

chutnať si ticho, zastaviť sa „iba tak“ a obdivovať krásu prírody, nejakej dedinky, navštíviť nejaký kostolíček a byť sám so

sebou a s Ním, samozrejme, po ceste som stretával veľa hladajúcich ľudí, krásne svedectvá, spovede... odrazu nás všetkých niečo spájalo, najprv iba otlaky, bolesť chrbta...atď, a potom aj osudy a zdieľané príbehy. Osobne som

zakúsil, že toto camino ma naučilo vidieť, že ako málo vecí potrebujem na fungovanie, na vlastnej koži zakúsiť život „bezdomovca“, ktorý je spokojný s tieňom stromu, s čerstvou vodou... Prišli aj krízy, hneď na druhý deň, keď som zabľúdil a pod tým pekelným slnkom som sa pýtal, prečo nemôžem normálne prežiť dovolenku, ale furt musím vymýšľať :) a terigať sa tu. No musím povedať, že čím viac som kráčal, tak som zisťoval, že toto camino má v sebe hlbokú mystiku, veď už tam vyše tisíc rokov nie-

kto putuje. Takže toto camino vyvoláva závislosť a ten, čo to už raz prešiel, potrebuje sa znova vrátiť :), takže pripravujte sa, o rok vyrážame. :)

Po týždni putovania som došiel do Santiaga. Keď som utmácaný po celom týždni konečne vkročil do katedrály, zmocnil sa ma pocit šťastia, že konečne som dosiahol cieľ mojej púte a boli aj nejaké slzičky. Spoveď a záverečná omša pre pútnikov, to boli momenty, keď som si uvedomil, keď som potom sedel v kúte katedrály, že tu ani tak nešlo o nejaké kilometre, ale o moje putovanie životom... super momenty, odporúčam...

Keďže som mal nejakých amigos aj v Santiagu, tak som išiel navštíviť naše sestry vincentky ako sa majú, a hneď som aj u nich ostal prespať :). Je dobré mať rodinu všade.

Chcem sa Vám poďakovať za modlitby

a verím, že ste aj vy dostali chuť urobiť o rok niečo podobné.

MISIA HONDURAS

P. Jozef Kudla s komunitou

Milí a drahí ZMM-áci,
keď som sa začiatkom roku 2014 dozvedel, že pôjdem na misie do karibského Hondurasu, vôbec som netušil, čo ma čaká. Každopádne som však vedel, že to bude **veľké dobrodružstvo** v mojom živote, ktoré má Pán pre mňa pripravené. A to sa napĺňa.

Už od prvých chvíľ pobytu v ďalekých krajinách, o ktorých sa mi ani len nesnívalo, že ich raz navštívim, som mohol sledovať tú úžasnú skutočnosť, ktorú svätý Pavol tak obratne opísal v 12. kapitole Prvého listu Korinťanom: „*Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý*“ (v. 4). A tiež, že

„*vy ste Kristovo telo a jednotlivé ste údy*“ (v. 27). Bolo to ako keby človek prešiel z dedinskej samoobsluhy do veľkomestského super-

marketu. Iná kultúra, iné zvyky, iné jazyky, národnosti, príroda, infraštruktúra. Iná bola tiež aj forma slávenia a temperament liturgie. Ale jedno zostalo to isté — že sme Bohom milované deti a členovia jednej Cirkvi. Táto úžasná rôznosť ma však prinútila k ešte väčšiemu pozorovaniu sveta a života okolo

Ak chce človek adekvátne odpovedať na konkrétne životné situácie ľudí, musí poznať ich životy.

mňa. Ak chce človek adekvátne odpovedať na konkrétne životné situácie ľudí, musí poznať ich životy. A to bolo nevyhnutné. Lebo veď predsa nemôžem kázať ľuďom o tom, že

keď vykonám dačo dobré a správne, tak Boh mi dáva „like“ a keď ho zapriem hriechom, tak tam dá smutného smajlíka. Veď oni tu internet nemajú a „fejs“ ne-

poznajú. A väčšina ani elektriku nemá, pitnú vodu a pravidelnú stravu bohatú na vitamíny. Oni tu neriešia problémy, ktoré sú pre nás niekedy „katastrofou“ a pritom to často ani nestojí za reč. Aj keď sú tu, u nás, len 100 m od Karibského mora, dovolenka to pre nich určite nie je. Prírodné podmienky a chudo-

ba veľmi sťažujú život, ktorý sa často stáva až neznesiteľným. A to aj vďaka veľkému alkoholizmu, promiskuite, drogám a neautentickému kresťanskému životu.

Keď som pred odchodom na Honduras bol na púti pri našej milovanej Matke v Levoči, požiadal som bývalého prefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov, otca kardinála Jozefa Tomka, o požehnanie na moju misiu a zároveň o radu. Ochotne mi požehnanie dal a jeho rada znela: „**prehĺbiť vieru.**“

Samozrejme, že som sa sám seba pýtal, čo to znamená. A hlavne po príchode sem a po prvotnom spoznaní situácie. No, v prvom rade, **viera je dar.** Boží dar. A tak, ako je to aj s pozemskými darmi, tak je to aj s darom Božím. Dar je niečo nezaslúžené. Nemôžem si ho nárokovať v štýle: musíš mi ho dať, lebo mám naň právo. Môžeme však o dar prosiť a v tom prípade sa stáva milosrdenstvom. Žena nemá právo na dieťa, lebo to je úzas-

ný Boží dar (a to píšem tento príspevok v deň narodenia môjho druhého synovca :)), no môže oň z celého srdca prosiť. Väzeň nemá právo na slobodu, ale môže o túto milosť požiadať. Tak aj vieru dostávame od nášho milosrdného Otca ako dar, keď o ňu prosíme: „*Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to*“ (Jn 16, 23).

A v týchto náročných, ale krásnych misijných podmienkach, som si vedomý práve tohto. Viera je Boží dar, ktorý však modlitbou možno vyprosiť pre seba i pre ľudí. A aby sme mohli niečo vnímať ako dar, musíme žasnúť. Veď zo žasnutia vychádza chvála. Lebo je to prekvapenie schopné vytrhnúť človeka z bežného kolobehu života, zastaviť ho, prinútiť premýšľať a uznať kvality toho druhého. Ako keď niekto chváli dieťa: wau, ty si ale šikovný. Robí to preto, lebo žasne nad tým, čo to dieťa dokáže. A toto žasnutie ho privádza k chvále. Preto vnímam, že našou úlo-

hou tu na zemi je **naučiť sa žasnúť nad tým, čo je okolo mňa**, nad maličkosťami každého dňa, nad tými samozrejmyými, ale predsa **zázračnými** divmi stvorenstva (príroda, hudba, umenie, krása ľudskej duše, láska...), nad tým, čo pre mňa Boh robí, ako mi prejavuje svoju náklonnosť a nežnosť. Bez žasnutia si ani manžel nevšimne, že manželka celý deň tvrdo „makala“ okolo detí a domu; mladík neocení snahu svojich rodičov vo výchove; a my všetci bez žasnutia nevidíme nič z tých úžasných vecí, ktoré sa denne dejú okolo nás. To, že dýchame, vnímame ako samozrejmosť. No tak sa ponor na dve minútky do vandľa s vodou a uvidíme tú samozrejmosť :). Ale častokrát to tak je, že už skoro nič nie je pre nás vzácné. A vidím, že toto sa deje nielen v „civilizovanom svete“, ale všade — aj tu, na Hondurase. Všade sme pokúšaní byť povrchní a — ako to krásne povedal Svätý otec František na SDM v Krakove — prispatí a osprostení :)

Nielen rehoľníci, ale každý z nás je povoláný, **aby sme prebudili svet**. Ja tu, na Hondurase, aj Ty, ZMM-ák tam, kde si. Prebudme svet **našou autenticitou**. Si kresťanom? Tak ním buď naplno a naozaj! Zanechajme tú stopu (pápež František na SDM), hlbokú stopu lásky v srdci toho, s kým sa dnes stretnem. „Prinúťme“ ho naším životom a svedectvom žasnúť, aby sme aj seba, aj jemu pomohli prehĺbiť vieru, ten nezaslúžený Boží dar.

Drahí mladí, zažil som tu viacero dobrovoľníkov, ktorí prišli pomôcť našej misii. Niektorí prichádzali nadšení, iní so strachom z nepoznaného, niektorí dokonca so slzami a chceli sa hneď aj vrátiť (no nakoniec zostali :). Každý sme iný, každý je tým iným údom Kristovho mystického tela a každý má inú formu ako realizovať jediné poslanie, ktoré nám Ježiš dáva: „*aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás*“ (Jn 13, 34). A to ja naša misia, jediná misia, spasiteľná misia.

Drahí ZMM-áci, chcem Vám popriať, aby ste svoje miesto aplikovania Božskej lásky našli či už v rodinách ako svätí manželia a rodičia, či ako zasvätení, alebo v akejkoľvek inej forme. Veď ako hovorí svätá Tereza: „*mojim povoláním je láska*“ a svätý Vincent dodáva: „*láska je nekonечно vynaliezavá*“.

Chcem Vám zo srdca poďakovať za Vašu náročnú a záslužnú prácu pri realizácii zbierky Boj proti hladu a aj za akúkoľvek inú pomoc, hlavne modlitebnú. Nech vám za to Ježiš požehná.

Behom môjho posledného pobytu na Slovensku som sa stretol s jednou zaujímavou a peknou aktivitou jednej rodiny, ktorej som pred časom nechal ako spomienkový

predmet práve fotografiu jedného chudobného dievčatka. Oni ako rodina sa teraz každý deň spolu za ňu modlia. Tak mi napadlo, že by to mohla byť zaujímavá duchovná aktivita aj pre vás, ak by ste niektorí chceli (akoby forma duchovnej adopcie dieťaťa). Mladí sú budúcnosťou národa a naši honduraskí mladí zvlášť potrebujú Božiu pomoc na vymanenie sa z područia zla. Kto by ste mali záujem o modlitbu za konkrétne dieťa z našej farnosti, ozvite sa buď oficiálne (ak by bol záujem vo veľkom :)), alebo cez našu facebookovú stránku „Misia Honduras“. Pán sa bude tešiť vášmu skutku milosrdenstva.

Požehnaný čas a zvyšok Svätého roku milosrdenstva vám prajeme.

BUĎTE SVÄTÍ

Lucia Froncová

Keď som pred pár rokmi bola na svätej omši v deň sviatku Všetkých svätých, vtedajší pán kaplán

prišiel s úsmevom do sakristie a začal nám všetkým vinšovať všetko najlepšie. Všetci sme sa na neho pozerali, že čo mu

je, prečo nám vinšuje. A on povedal, že dnes majú sviatok všetci svätí, a tým pádom aj my, pretože všetci sme Božie deti podľa obrazu nášho Boha a všetci sme povolaní k svätosti.

A ako sa stať svätými? Presný návod asi nie je, každý sa o to pokúša tak, ako vie. Príkladom sú nám mnohí svätci, ktorí sú oficiálne vyhlásení za svätých Cirkvou. Žili tak, aby sa páčili Bohu. Niektorí dokonca vyliali svoju krv a trpeli pre Krista. Prednedávnom sme boli svedkami svätorečenia Matky Terezy. A nie sú to len tí, ktorých oslavujeme pri liturgických spomienkach. Práve v tento sviatok si spomíname aj na tých, ktorých Cirkve síce nevyhlásila za svätých, ale Pán o ich svätosti vie a nažívajú spolu s ním vo večnej blaženosti. Denne počúvame správy

Najkrajším príkladom svätosti je Panna Mária

o útokoch na kresťanov po celom svete. Počúvame o ľuďoch, ktorí robia mnoho dobrých skutkov a žijú podľa evanjelia. Tí ľudia žijú dokonca medzi nami. Ale azda najkrajším príkladom svätosti je Panna Mária. Ako jediný človek bola uchránená od hriechu, bola čistá a nádherná, počúvala Božie slovo a zachovávala ho, uskutocňovala a dala návod aj nám, ako máme žiť správne. A samozrejme, sám Ježiš Kristus je nám tým najväčším príkladom. Jeho učenie, jeho evanjelium, to je to, čo máme nasledovať. Veď predsa On nám na kríži dal možnosť, aby sme sa pokúsili byť svätí. Oslavujeme ten veľký a nespo-

četný zástup našich bratov a sestier, ktorí dosiahli nevinnosť, ktorí zvíťazili s pomocou Božou nad diablom a teraz chvália Boha v nebi. Nebo je plné svätých, ktorí za nás orodujú. A Boh sa z nich teší. A teší

Máme okolo seba krásne príklady ku svätosti, ale každý má svoju originálnu cestu.

sa aj z nás, lebo v Písme veľaokrát počujeme túto výzvu: „Buďte svätí, lebo ja, váš Boh, som svätý. Buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec.“ Je to ťažké, ale nie je nemožné, pretože sme stvorení na Boží obraz, čiže v sebe máme aj Božiu DNA, a Boh chce, aby sme sa mu podobali. Ako sa deti podobajú na svojich rodičov, aj my máme byť podobní tomu nášmu Nebeskému Ockovi.

Tak všetko najlepšie nám všetkým, Tebe, Boží syn a dcéra, milované Božie deti, povolané ku svätosti. Máme okolo seba krásne príklady ku svätosti, ale každý má svoju originálnu cestu. Lebo my sami sme Božie originály stvorené na Boží obraz, preto aj my sa vydajme na cestu svätosti. Ťažkú, ale krásnu, lebo nás povzbudzujú zástupy svätých ako na olympiáde, tleskajú a skandujú naše meno, fandia nám. A pritom nemusíme prísť prví do cieľa, hlavné je, že tam prídeme. Možno unavení, ale prídeme. **Tým cieľom je nebo. A disciplína, v ktorej súťažíme, je láska. A každý dostane medailu, večný život.** Tak čo, oplatí sa bežať po trati svätosti? Ak so mnou súhlasíte, tak ŠTART!

HABAKUK

Miloš Koreňčiak

Nedávno som počul jeden z „tvrдых“ argumentov neexistencie Boha : „Ak by bol nejaký Boh, nedopustil by, aby...“ Ďalšie pokračovanie už bolo tradične v duchu akejkolvek krivdy a nespravodlivosti: „aby zdvihli dane“, „aby mi môj sused urobil...“ alebo „aby moja manželka...“ Nevedel som, čo na to povedať, tak som mlčal. A mal som dojem, že aj Boh pri tom mlčí... Zvláštne toto mlčanie Spravodlivého v troch bodkách na konci obvinenia z nespravodlivosti...

Dnešný príbeh sa však stal už oveľa dávnejšie. Tým kričiacim bol Habakuk — prorok. Ako prorok sa mal starať o svoj národ — o Izrael, aby v ňom prebýval Boh. Svoj národ naozaj miloval a veľmi sa zaň modlil... až na to, že Izrael bol stále skazenejší a Boh na Habakukove modlitby akosi nereagoval.

„Dokedy mám volať, Pane, a nevyslyšíš? Kričím k tebe: „Násilie!“, a nezachraňuješ? Prečo mi dáš vidieť hriech a pozeráš na nešťastie? Útlak a násilie je predo mnou, rodí sa spor a vzniká zvada.“ (Hab 1, 2-3)

Božia odpoveď tejto výčitke bola ale úplne šokujúca: Boh už rozhodol a povolá nepriateľských Chaldejcov z Babylonu, aby zrazili na kolená Izrael.

Lebo, hľa, ja vzbudím Chaldejcov, hrozný a obratný národ, ktorý sa rozíde po širej zemi, aby dobyl obydlia, ktoré nie sú jeho. Úžasny je a strašný, jeho právo a pýcha vychádza od neho. (Hab1, 6-7)

Dobrá podpäsovka pre Habakuka, ktorý

sa naopak modlil za svoj národ, však? Boh ale vysvetľuje, ako to myslí.

Môj Bože, môj Svätý, nezomrieme! Pane, pre súd si ho ustanovil; Skala, pre karhanie si ho postavil... Prečo hladíš mlčky na protivníkov, keď zločinci hlcú lepších od seba? (Hab1, 12bc, 13b)

Oveľa ohavnejším zlom Babylonu tak bojuje proti zlu Izraelu. Ani Habakuk tomu akosi nerozumie. Celkom naruby od zaužívanej „voľby menšieho zla“, ako sa u nás hovorí. Boh sa zbabelo neuspokojí s ponukou druhého miesta, ak mal doposiaľ iba to tretie — radšej nabúra všetky „miesta“ rebríčka hodnôt. Boh — hoc trpezlivý, je nakoniec žiarlivý Boh.

Týmto ale nič nekončí — Habakuk umlkné šokovaný tým, čo je vlastne spravodlivosť, ktorej sa tak veľmi dožadoval, a ktorá (na jeho naliehanie) príde. Nezostáva mu iné, len zopakovať to, čo na začiatku urobil Boh: trpezlivo mlčať a OČAKÁVAŤ ďalšiu reakciu toho druhého (tentokrát Boha) v pokore

Pán však je vo svojom svätom chráme, nech pred ním zamlknú celá zem! (Hab 2, 20) a tichosti.

Postavím sa na svoju stráž, umiestnim sa na hradbe a budem slediť, aby som zbadal, čo bude ku mne hovoriť, a čo odpovie na moju ponosu. (Hab 2, 1)

Teraz vidieť, že Boh na začiatku mlčal vlastne pre to isté: **bol šokovaný** prorokovým dožadovaním sa spravodlivosti, ktorá by všetkých zničila. Keď teraz mlčí Habakuk, Boh môže znova hovoriť —

tentoraz o pokračovaní spravodlivosti: protivník, čo ublíži Izraelu, sám nakoniec padne — horšie zlo porazí menšie zlo a porazí aj samé seba. Boh protivníka odsúdi za jeho lakomstvo (Hab 2, 5-11) krutosť a násilie (Hab 2, 12-17) a modlárstvo (Hab 2, 18-20).

Preto, že si vyplienil mnohé národy, vyplienia Ťa všetky ostatné kmene, pre ľudskú krv, pre násilnosť na zemi, na meste a všetkých jeho občanoch. (Hab 2, 8)

Tento súd — hoc spravodlivý voči Izraelu aj Chaldejcom, je však aj podľa Habakuka tvrdý. Tolkokrát „beda“ od Boha (Hab 2) znamená naozaj ničivý súd. Spravodlivosť totiž zničí všetkých hriešnikov — je jedno či menších, či väčších — vždy ide o hriech. Prorok sa teda radšej vzdáva ponôd, dožadovania sa spravodlivosti a výčitiek a radšej prosí o milosť — to jediné, čo ešte môže všetkých naozaj zachrániť.

Pane počul som tvoju správu, bál som sa, oživ, Pane, svoje dielo uprostred rokov, uprostred rokov daj vedieť; v hneve si pripomeň milosrdenstvo! (Hab 3, 2)

Ďalej sa Habakuk modlí v pokore a chvále (Hab 3, 3-19), lebo si uvedomuje, akú má Boh moc a že ani on sám nie je dokonalý pred Bohom — a to sa dožadoval spravodlivosti.

Počul som a chvelo sa mi vnútro pri hrmote triasli sa mi pery, rozklad mi vnikal do kostí a nohy sa mi chveli. (Hab 3, 16a)

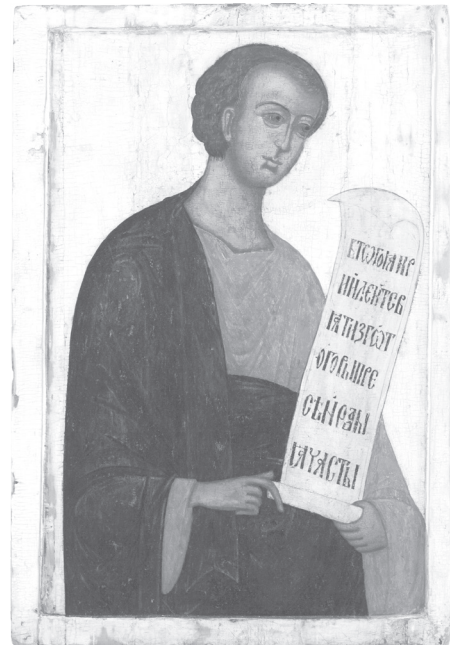
Ako skoro vždy, ovocím chvály je pokoj, nádej na záchranu, dôvera a „napravený vzťah k Bohu“, ktorý vystriedal výčitku, ktorá bola celkom na začiatku.

Spokojný budem v deň úzkosti, až príde národ, ktorý na nás útočí... Ja však budem plesať v Pánovi, jasať budem v Bohu svojej spásy. Jahve, Pán, je moja sila, dal mi nohy ako jeleniciam a dá mi vykračovať po svojich výšinách. (Hab 3, 16 b.18 - 19 a)

Habakuk je zvláštnym, ale tak častým príbehom obviňovania Boha. Kto však Boha hľadá úprimne — hoc ho obviňuje, nájde všetko: celistvejší pohľad na vec (taký, ako vidí Boh); pochopenie, aká tvrdá je vlastne spravodlivosť a toho, o čo vlastne prosí; pravdivý pohľad na seba; no najmä — zľutovanie s hriešnikmi a lásku k nim — a práve tam začína byť človek na jednej lodi s Bohom.

Človek tak nakoniec nachádza Boha úplne nanovo a hlbšie – presnejšie, je nájdený Bohom. Stačilo hľadať pravdu, nezanevrieť na Boha, vypočuť Ho, a tak spoznať pohľad z Jeho perspektívy. On vždy vyťaží dobro z akéhokoľvek zla.

inšpirované z P. Kreeft: Môžeš (s)poznať svoju Bibliu. 2013 Redemptoristi – Slovo medzi nami
použitý katolícky preklad Bible

POMÔŽEM, LEBO MILUJEM

Vladimíra Martvoňová

Drahí mladí! Ako ste prežili leto? Určite bolo plné výletov, duchovných akcií, táborov, či brigád. Však? Mne leto ubehlo rýchlosťou blesku. Pre mňa bolo osobitne najväčšou milosťou leta, že som mohla ísť a byť na SDM v Krakove. Za to z celej hĺbky srdca ďakujem hlavne Pánu Bohu a mojej kamoške Veronike Jurčíkovej z Dolného Kubína, ktorá sa o mňa celý týždeň starala.

V tomto článku sa chcem zamerať hlavne na pomoc a starostlivosť. Ja mám vďaka Bohu väčšinou šťastie na anjelov, ktorí sa o mňa postarajú v rámci asistencie a starostlivosti, keď idem na nejakú akciu. Veľmi sa snažím, aby som to, že sa má o mňa vôbec kto postarať (hlavne maminka), nikdy nebrala ako samozrejmosť. Ale tiež sa o maminu veľmi bojí. Príde čas, keď už nebude vládnuť a čo bude potom so mnou? A s x ďalšími ľuďmi, ktorí sú buď v rovnakej alebo veľmi podobnej situácii ako ja. Kto sa o nás postará na celý život? My si naozaj plne uvedomujeme, že 24-hodinová starostlivosť o nás nie je ľahká. Lenže nie je v našich silách to zmeniť alebo akokoľ-

vek ovplyvniť. Hoci sám Pán Boh vie, ako veľmi radi by sme mu (nielen) v tomto fúžovali do remesla, diktovali mu, čo má robiť. „Pane Bože, prosím, urob zázrak. Ale nie za chvíľu či za niekoľko rokov. Ihneď, počuješ?!“ Priznám sa, že ako násť-ročná som chodievala na tábory so zdravými deťmi. Na jednom z posledných táborov, kde sme mali veľmi otvorenú diskusiu, ktorú viedla moja veľmi dobrá dlhoročná kamoška Žofka, ktorá robila na táboroch pre deti animátorku, som sa otvorene priznala, (čo bolo pre mňa veľmi ťažké, ale aj veľmi potrebné pre vnútorné uzdravenie). Povedala som: „Viete, ja som bola niekedy veľmi hrdá na to, že som na vozíku. Keďže

som bola medzi zdravými deťmi, užívala som si, že som na vozíku. Každý mi chcel veľmi pomôcť a obsluhovali ma.“ (Ešte aj dnes, keď to píšem, je mi veľmi ťažko. Veľmi sa hanbím za to, že som to niekedy brala takto...).

Našťastie, keď človek dospeje, vníma život a svet úplne inak a pochopí ho. Vždy som si myslela, že som zmierená s tým, že som na tom tak, ako som. Ale nie som. Stále sa musím vnútorne nanovo vyrovnávať s tým, že som na vozíku. Nie však tak kvô-

li sebe. Snažím sa ďakovať Bohu za to, že som na tom aspoň tak, ako som. Lebo sú na tom ľudia horšie ako ja a vedia sa obdivuhodne správne pobiť so životom. Sú pre mňa obrovským vzorom a príkladom. Milí moji! Tento článok píšem aj preto, lebo Vás chcem z celého srdca poprosiť o konkrétnu formu pomoci. Mám kamarátku na vozíku Lubku zo Žiliny. Veľa rokov mala osobnú asistenciu. V novembri bude rok, čo od nej asistentka odišla. Lubke treba, tak ako aj mne, pomáhať so všetkými úkonmi. Osobná hygiena, prekladanie, doprava, atď... Lubka viedla vďaka asistentke veľmi aktívny život. Teraz sa jej život zmenil o 180 stupňov, je väčšinou doma. Stará sa o ňu mama, ktorá je už v pokročilom veku a nevládze. Lubka hľadá ľudí, ktorí by jej znova umožnili plnohodnotne žiť. Dáva inzeráty, volá, prosí a ozve sa jej veľmi málo ľudí. Prípadne si už naplánuje cestu do mesta a v ten deň sa jej

ozve napríklad mamička dvoch detí, že nemôžu ísť nikde, lebo ochoreli. Ľudia povedia: „Budem sa za Teba modliť, aby si niekoho našla.“ Samozrejme, aj modliť sa treba, to beriem. Ale, čo keď Boh posielal konkrétne Teba, aby si pomohol práve Ty? Pre nás tiež nie je ľahké stále niekoho prosiť o pomoc. Byť odkázaní na druhých, aj v tých najintímnejších veciach. Nevyužívame ľudí, ale bez vašej pomoci si jednoducho neporadíme. Nie je pomoc ako pomoc. Tiež som sa párkrát v živote stretla s ľuďmi, ktorí mi pomohli, pretože museli. S hnusom a odporom. Ja som cez zuby povedala ďakujem... Osobná asistenciu nie je u nás tak dobre platená ako v zahraničí. Ale nie je všetko len o peniazoch. Keby ste teda mohli a chceli Lubke pomôcť, kontaktujte ma alebo cez centrum ZMM a poskytneme kontakt na Lubku. „Čo ste urobili jednému z týchto mojich najmenších, mne ste urobili.“

ŠTUDENSKÁ PEČAŤ

Simona Trecáková

V dnešnej „pochútke od Majstra Cucrára“ sa zameriam na trošku inú dobrôtku, ktorá síce nemá tvrdý, lákavý obal, dokonca sa nevyníma ani veľkosťou a už vôbec sa o nej nedá hovoriť ako o bonboniére. Avšak, ak ju dostanete na narodeniny či ochutnáte jeden jej kúsok, viac k šťastiu nepotrebujete a aj 10 bonboniér sa zrazu popri nej môže schovať. Dnes hovorím o DELIKATESE, A TO NIE HOCIJAKEJ. Dámy a páni, predstavujem Vám kráľovnú čokolád – Študentskú pečat’.

Myslím si, že ten,

kto neo-
c h u t n a l
zmes ara-
šidov, želé
a hrozienu,
tak určite má
čo dobiehať.
Čokoláda,
ktorou doká-
žeme vyčariť
nielen radosť

a lahodný pôžitok. Hoci si možno neraz musíme za ňu priplatiť, nakoniec aj tak zisťujeme, že to všetko za tie peniažky stálo a samotná spleť chutí je dokonalým pôžitkom našich zmyslov a nášho maškrtného jazyka. V poslednom čase sa objavili reklamy, že táto čokoláda dokáže dokonca spievať. Jednotlivé kúsky sú do seba pokladané tak, že vytvárajú jedinečnú harmóniu chutí a hlavne aj nevšedné tóny. Študentská pečat’ by sa však dala úžasne

prirovnať k nášmu životu a k cieľu, o ktorý by sa mal snažiť každý z nás. Tak ako len vďaka súzvuku jednotlivých prísad, dokáže čokoláda spievať a vytvárať tak lahodnú chuť, takým istým súzvukom nášho počínania môžeme my vytvoriť našu „vlastnú melódiu“, ktorou si zaslúžime raz večný život. Možno si musíme trošku priplatiť úsilím, no odmena za to všetko určite ako pri čokoláde stojí za to.

Minule som spomínala, že Panna Mária je tým najväčším pokladom pre našu dušu. Skrze jej čnosti môžeme spoznávať jej krásu. Avšak ako by sme mohli to všetko p r i j í m a ť a nevysloviť jej aspoň naše úprim-

né „ďakujem“? Srdce nám

vraví, že je potrebné vrátiť to, čo ona dáva nám. A presne to všetko je ukryté práve v Študentskej pečati — cez jej prísady sú krásne schované naše záväzky, ktoré sme sa rozhodli na seba vziať, keď sme si JU zvolili za Matku.

Možno to znie bláznivo, no pokúsme sa odteraz pri každom pohľade na túto lákavú čokoládu a v jej jednotlivých kúskoch objavovať aj veľký kus našej ZMM-áckej identity:

Arašidy – Aspoň jeden dobrý skutok denne

Želé – Ži sviatostne

Ovocie – Osvoj si čnosti Panny Márie

Hrozienka – Hriechu sa vyhýbaj

Čokoláda – Často sa hýčkaj modlitbou (či ruženec, či len desiatok, Mária sa poteší všetkému :))

To všetko a ešte omnoho viac môžeme my Márii ponúknuť — je to naše podakovanie za jej lásku, za to, že nás sprevádza na ceste životom, za to, že je ochotná dennodenne nás vypočuť, znášať možno naše pády a ešte vrúcnejšie nám pomôcť

vstať. Darujme jej od dnes našu dobrotu — „sladkú čokoládu splnených záväzkov“.

A nie len to. Ich poskladaním vytvoríme melódiu, ktorá bude znieť Márii, ale predovšetkým ľuďom okolo nás. Nikdy nevieme, koho táto hudba zaujme a bude túžiť ju spoznávať.

Práve v nepatrných veciach pre človeka, Boh ukrýva svoje najväčšie a najkrajšie prejavy lásky. Práve v nepatrných veciach pre človeka, Boh ukrýva svoje najväčšie a najkrajšie prejavy lásky. Hrajme do srdc ľudí okolo seba „melódiu ZMM-áka — melódiu Máriinho dieťaťa“. Tak z nás bude mať radosť nielen naša Matka, ľudia okolo, ale istotne to bude tá najsladšia modlitba, akú budeme môcť Ježišovi skrze jeho Matku darovať.

Práve v nepatrných veciach pre človeka, Boh ukrýva svoje najväčšie a najkrajšie prejavy lásky.

*ZMM je obeta,
nech to nie je len veta.*

Eurko lásky

Pomôž ZMM darovaním 1€ mesačne cez trvalý príkaz.

IBAN: SK20 1100 0000 0026 2977 2285

Kontakt: zmm@zmm.sk

„Milosrdenstvo má vždy mladú tvár...“

Pápež František

Drahí mladí, za roky, ktoré som prežil ako biskup, som sa naučil jednu vec: **nie je nič krajšie ako s rozjímaním hľadiť na túžby, nasadenie, vášeň a energiu, s akou mnohí mladí žijú svoj život. Toto je krásne! Odkiaľ pochádza táto krása? Keď sa Ježiš dotkne srdca mladého člo-**

veka, chlapca, dievčaťa, títo sú schopní naozaj veľkolepých činov. Je povzbudzujúce počuť ich, ako sa delia o svoje sny, o svoje otázky a o svoju túžbu vzoprieť sa všetkým tým, ktorí hovoria, že veci nemožno zmeniť. Takých nazývam „uspáti“. Ale mladí majú silu postaviť sa proti tomu! Niektorí si tým ale nie sú istí...

Ja sa vás pýtam: „Je možné veci zmeniť???“ Je to dar z neba môcť vidieť mnohých z vás, ako sa s vašimi vlastnými otázkami usilujete o to, aby boli veci inak. Je to krásne a potešuje mi to srdce, keď vidím, ako to z vás prekypuje.

Cirkev na vás dnes hľadá a chce sa od vás učiť, aby obnovila svoju dôveru v milosrdenstvo Otca, ktorý má vždy mladú tvár a neprestáva nás pozývať byť súčasťou jeho Kráľovstva. Je to kráľovstvo plné radosti, schopné dať nám silu meniť veci. Opäť sa vás niečo opýtam: Môžu sa veci meniť?

Poznajúc vašeň, ktorú vkladáte do misie, sa odvažujem zopakovať: **milosrdenstvo má vždy mladú tvár. Lebo milosrdné srdce má odvahu zanechať pohodlie, milosrdné srdce vie ísť v ústrety iným,**

dokáže objasniť všetkých. Milosrdné srdce vie byť útočiskom pre toho, kto nikdy nemal domov alebo ho stratil, vie vytvoriť atmosféru domova a rodiny pre toho, kto musel emigrovať, je schopné nehy a spolicítienia. Milosrdné srdce sa vie podeliť o chlieb s tým, kto hladuje, milosrdné srdce sa otvára, aby prijalo utečenca a migranta. **Vysloviť milosrdenstvo spolu s vami znamená vysloviť šancu, vysloviť zajtrajšok, záväzok, dôveru, otvorenosť, pohostinnosť, spolicítienie, sny. Ste schopní snívať??? Keď je srdce otvorené, je schopné snívať...** Je tam miesto pre milosrdenstvo, pre pohladenie tých, ktorí trpia.

Je tam miesto stáť vedľa tých, ktorí nemajú pokoj v srdci a pre tých, ktorým chýbajú potrebné veci pre život, alebo im chýba tá najkrajšia vec — viera. Milosrdenstvo — povedzme spolu toto slovo, aby to svet počul!

Chcel by som sa vám tiež zdôveriť s ďalšou vecou, ktorú som sa v týchto rokoch naučil. **Nechcem nikoho uraziť... Zarmucuje ma stretávať mladých, ktorí sa zdajú byť „na dôchodku“ skôr než je na to čas. Mladí, ktorí odišli do dôchodku vo veku 23, 24, 25 rokov...** Som znepokojený, keď vidím mladých, ktorí „zahodili uterák“ ešte skôr, než sa začal zápas; ktorí sa „vzdali“ prv, než by začali hrať. Takých, ktorí kráčajú so smutnou tvárou, akoby ich život nemal hodnotu. Sú to v podsta-

te znudení mladí..., a nudní, ktorí nudia iných. A to ma veľmi zarmucuje. Je veľmi bolestivé (a zároveň nás to núti pýtať sa), vidieť mladých, ktorí opúšťajú život hľadajúc len „závrat“, alebo pocit že sú živí, kráčajúc po temných cestách, za ktoré ale potom musia zaplatiť... a veľmi drahú zaplatiť!

Núti nás to premýšľať, keď vidíme mladých, ktorí prichádzajú o pekné roky ich života a o ich energiu, bežiac za predavačmi falošných ilúzií (v mojom rodisku by sme povedali za „predavačmi dymu“), ktorí vás okradajú o to najlepšie z vás samých. A toto ma veľmi zarmucuje. Sú tu mladí, ktorí sú už na dôchodku..., ktorí vchádzajú do víru falošných ilúzií a končia v ničote.

Z tohto dôvodu, drahí priatelia, sme sa zišli, aby sme si navzájom pomáhali, lebo sa nechceme nechať okradnúť o to najlepšie z nás samých, nechceme dopustiť, aby nás okradli o energiu, o radosť, o sny falošnými ilúziami.

Drahí priatelia, pýtam sa vás: chcete pre váš život ten „vír“ alebo „závrat“, ktorý nás robí cudzími, alebo chcete cítiť tú silu, ktorá vám dá pocítiť, že ste nažive, naplnení? Závrat, ktorý od-cudzuje, alebo silu milosti? **Na to, aby sme boli na-**

plnení, aby sme mali obnovenú silu, existuje odpoveď. Nie je to vec, nie je to predmet, nedá sa kúpiť: je to osoba, a je živá, volá sa Ježiš Kristus. (Potlesk pre Pána, prosím!) Pýtam sa vás: dá sa Ježiš Kristus kúpiť? Ježiš Kristus je dar! Otcov dar! Ježiš Kristus je ten, ktorý vie dať opravdivú vášeň životu, Ježiš Kristus je ten, kto nás vedie k tomu, aby sme sa neuspokojili s trochou, a aby sme zo seba vydali to najlepšie; je to Ježiš Kristus, ktorý sa na nás obracia, pozýva nás a pomáha nám vstať zakaždým, keď sa považujeme za porazených. Je to Ježiš Kristus, ktorý nás podnecuje zdvihnúť zrak a snívať vysoko.

Nieкто teraz môže povedať — ale, otče, je veľmi ťažké snívať, ja náročne stúpať a stále kráčať nahor... Otče ja som slabý, ja padám... Ja sa snažím, ale veľakrát padám... Keď horolezci vystupujú do hôr, spievajú jednu veľmi peknú pieseň, ktorá hovorí toto — v umení vystupovať nie je najdôležitejšie nepadnúť, ale nezostať na zemi... Ak si slabý, ak padneš, pozri sa hore, kde je natiahnutá podávaná Ježišova ruka, ktorý ti hovorí — „Zdvihni sa, poď so mnou!“ Ak to urobím znovu — povie mi to isté. Ak padnem opäť, opäť mi povie to isté... Veď Peter sa raz opýtal Pána: „Nuž, Pane, kolkokrát?“ „Sedemdesiatšedemkrát.“ Ježišova ruka je stále natiahnutá, aby nás zdvihla, keď padneme.

V evanjeliu (Lk 10, 38 – 42) sme počuli, že Ježiš sa kráčajúc do Jeruzalema zastavuje v jednom dome — u Marty, Márie a Lazára — kde ho prijímajú. Idúc okolo, vchádza do ich domu, aby s nimi pobudol. Dve ženy prijímajú toho, o kom vedia, že je schopný dojatia. Mnohé zaneprázdnenosti z nás robia takých ako je Marta: aktívnych, nepozorných, neustále v behu sem a tam... Ale často sme aj ako Mária: pred krásnou krajinkou alebo videom, ktoré nám kamarát pošle na mobil sa zastavíme, aby sme pouvažovali, započúvali sa.

V týchto dňoch chce Ježiš vstúpiť do nášho domu — do srdca každého z nás; všimne si naše starosti, našu uponáhľanosť, tak ako si to všimol u Marty... a vyčká, až mu budeme načúvať ako Mária — aby sme uprostred všetkej práce mali odvahu zveriť sa mu. Nech sú to dni pre Ježiša, aby sme mu načúvali, prijali ho v tých, s ktorými sa delíme o domov, cestu, skupinu alebo školu.

A kto prijme Ježiša, naučí sa milovať ako Ježiš. A tak on sa nás pýta, či chceme plný život: Chceš plný život? Nechaj sa ním dotknúť! Lebo šťastie kľíči a rozkvitá v milosrdenstve: toto je jeho odpoveď, toto je jeho pozvanie, jeho výzva, jeho dobrodružstvo: milosrdenstvo. Milosrdenstvo má vždy mladú tvár; ako tvár Márie z Betánie, sediacej pri Ježišových nohách ako učeníčka, ktorá miluje

počúvať ho, lebo vie, že tam je pokoj. Ako tvár Márie z Nazareta, ktorá sa svojim „áno“ pustila do dobrodružstva milosrdenstva, a ktorú budú nazývať blahoslavenou po všetky pokolenia, a my ju všetci voláme „Matkou milosrdenstva“.

Takže všetci spoločne teraz prosme Pána: vrhni nás do dobrodružstva milosrdenstva! **Vrhni nás do dobrodružstva stavania mostov a búrania múrov, plotov a sietí;** vrhni nás do dobrodružstva pomáhať chudobnému, ktorý sa cíti sám a opustený, tomu, kto viac nenachádza zmysel svojho života. Podniet' nás, tak ako Máriu z Betánie, k načúvaniu tým, ktorým nerozumieme, tým, ktorí prichádzajú z iných kultúr, iných národov,

aj tým, ktorých sa obávame, lebo si myslíme, že nám môžu ublížiť. Daj, aby sme náš pohľad obrátili, tak ako Mária z Nazareta u Alžbety, k našim starým, aby sme sa učili z ich múdrosti. **Pýtam sa vás: rozprávate sa s vašimi starými rodičmi? Hľadajte vašich starých rodičov. Oni majú múdrosť života a povedia vám slová, ktoré pohnú vaše srdcia.**

Sme tu, Pane! Pošli nás deliť sa s tvou milosrdnou láskou. Chceme ťa prijať v týchto Svetových dňoch mládeže. Chceme potvrdiť, že život je naplnený, keď v ňom vychádzame z milosrdenstva; že toto je ten najlepší podiel, je to ten najsladší podiel, ktorý sa nám nikdy neodníme.

Pápež František

AKTIVITA: KAMENE ODPUSTENIA

Ciel':

Umožniť mladým zažiť okamihy odpustenia a rozhodnúť sa neposudzovať ľudí podľa vonkajších okolností. Aktivita bola súčasťou slovenských katechéz počas SDM v Skawine 28. 7. 2016.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 30 min.

Pomôcky:

- kamene pre všetkých, veľkosťou do dlane.

Poznámky pre učiteľ'a/animátora

- 1) **Čítanie Božieho slova** — prečítajte si úryvok o Ježišovi a cudzoložnici (Jn 8, 1 – 11).
- 2) **Kamene odpustenia** — rozdaj mladým do rúk kamene a pomaly ich sprevádzaj nasledujúcimi otázkami:

• Zbližme sa s týmto kameňom... Ohmatajte si ho v ruke... Potažkajte si ho... Aký má tvar, veľkosť? Možno má tvar slzy, ucha... Možno vám pri pohľade na jeho tvar skrsne v hlave nejaká súvislosť s vašim stavom duše...

• Ako vzniká takýto kameň? Možno sa odlúpi od veľkého bloku a niečím sa obrúsi... Možno ho sformovala voda...

• Možno je pekný, ale ak by sme si naň sadli, bude nás tlačiť, stane sa niečím, čo nám zavadzia...

• Ten kameň môže predstavovať aj kúsok nášho srdca...

• Čo s ním? Načo mi je takýto kameň? Môžem sa ho zbaviť... Predstavme si nevestu na svadbe — otočí sa a hodí do davu svoju kyticu... Môžeme to isté spraviť s naším kameňom? Nemôžeme ho len tak hodiť za seba s pocitom: „Ja ho nepotrebujem, hodím ho preč, veď niekam padne...“ **PRETOŽE** v duchovnom neviditeľnom svete sme si navzájom veľmi blízki. Čokoľvek hodíme na toho druhého, nejaké slovo, nejakú poznámku, ohováranie, šomranie... Vždy to trafi aj niekoho, kto je v tom nevinne... Preto svätý Pavol hovorí, nech všetko robíme bez šomrania, lebo nám môže stvrdnúť srdce...

• Predstavme si teraz, že je niekto v našom živote, kto nám ťažko padne, kto nás nemá rád, kto nám lezie na nervy, kto nám ubližuje... A predstavme si, že by sme mali možnosť hodiť tento kameň do neho... (Ale ak náhodou sedí blízko, nerobte to :) Takých ľudí vo svojom živote máme... Nie sme ideálni ľudia, nežijeme v ideálnom svete, máme veľa chýb, aj my mnohým lezieme na nervy... Pán vie aj túto situáciu využiť, odovzdajme to Jemu: **Pane, príjmi každého človeka, po kom by sme ten kameň najradšej hodili...**

• A možno to nemusí byť niekto iný,

po kom chceme hádzať kameň... Niekedy ho chceme hodiť do človeka, ktorého vidíme v zrkadle, keď sme nahnevaní na seba samých, keď si sami lezieme na nervy... Pane, aj toto ti odovzdávame:

Dávame ti seba samých so všetkými nedokonalosťami. Ty si nás stvoril na svoj obraz, a hoci sa v nás všeličo pokazilo, tvoj obraz v nás zostáva... Dávame ti všetky tie chvíle, keď sme to nevedeli ustáť a boli sme zúrivi sami na seba, na život, ktorý žijeme, na to ako vyzeráme, ako konáme...

Pane, dávame ti všetky chvíle, keď máme chuť hádzať kamene na našich najbližších v rodine, vo farnosti, na ľudí, s ktorými pracujeme alebo chodíme do školy... Ďakujeme, že prichádzaš a vstupuješ do tohto kameňa... Ty, ktorý si kameň, čo stavitelia zavrhlí, a ten kameň sa stal kameňom uholným...

Ďakujeme, že keď sa dotýkame tohto kameňa, tak ty sa dotýkaš nás — dotýkaš sa nášho srdca, dotýkaš sa nášho života, našej chuti hádzať kamene po sebe, alebo do seba samých.

Staň sa v tejto chvíli kameňom, ktorý prelomí našu škrupinu neschopnosti odpúšťať... Neschopnosti používať obrovský dar odpustenia, ktorý si nám daroval, keď si za nás zomrel na kríži...

Daj, nech sa z nášho srdca vyplaví odpustenie voči tým, ktorí to od nás potrebujú. Možno nie sú tu vedľa nás, ale ty robíš veci aj cez tých, ktorí sú vedľa nás... Pomôž nám zažiť, že človek vedľa nás reprezentuje toho, ktorému chceme a potrebujeme odpustiť a máme s tým problém...

• Skúsme sa teraz otočiť a nájdime si niekoho, komu svoj kameň — namiesto toho,

aby sme ho hodili — podáme. Možno potíchu, možno s objatím, možno so slovami — „Prepáč, odpúšťam ti...“ On bude vedieť, že to nemusí patriť len jemu, ale niekomu, koho potrebujeme takto obdať, s kým potrebujeme takto vyriešiť svoj vzťah...

• Kameň, ktorý dostaneme, je poznačený darom odpustenia od toho, kto vedľa nás sedí. Možno tento darovaný kameň potrebujeme dať svojmu otcovi, mame... Zo-

berme ho domov a darujme ho so slovami: „Mám ťa rád, ďakujem, že si mojím otcom, mojou mamou!“

Nech Božie požehnanie zostúpi do našich rodín, do našich vzťahov, do našich srdc. Pane, urob z nás nových ľudí. Daj nám svoju milosť zažiť dar odpustenia a daj nám človeka, ktorému ho môžeme darovať...

Pôvodná pieseň z programu slovenských katechéz SDM 2016 v Krakove/Skawine, zložená špeciálne pre aktivitu s kameňmi.

Čo raz bolo твоjím srdcom,
teraz pevne zvieráš v dlani.
Vykonať máš trest smrti,
už ju nič neochráni

pred rozsudkom spravodlivým
presne ako zákon káže.
Čo raz si zaviazal,
už nik viac nerozviaže.

Ak prvý hodíš kameň,
rozsudok vykonáš večný.
Zároveň posieľaš seba
na trest nepodmienečný.

Sú tu však aj slová iné,
slová pravdy – pevné, večné.
Kto prijme ich, ten uvidí
kráľovstvo nekonečné.

Skamenené srdce opuť,
nech zapadne navždy v prachu!
Nesmrtelný končí éru
bolestí, žiaľu a strachu.

Nik ťa neodsúdil, žena?
Buď už navždy premenená!
Kamene sa v srdcia zmenia
milosťou odpustenia...

Autor: Martin Jeriga & Jeho deti Fest projekt

(Notový zápis piesne nájdete na stránke: <http://www.svetovednimladeze.sk/> v sekcii „Na stiahnutie“.)

AKTIVITA: KONSENZUS

Ciel:

Ukázať účastníkom, aké je dôležité mať vlastné sny, ale ešte dôležitejšie je ich konzultovať s Bohom a hľadať, aký má s nami „sen“ On.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- písacie potreby (perá, farbičky, fixky);
- malé papieriky;
- nepopísané papiere + čisté obálky.

Poznámky pre učiteľ/a/animátora

1) Účastníkom prečítaj kúsok z posolstva pápeža Františka, v ktorom hovorí aj o snoch: **Vysloviť milosrdenstvo spolu s vami znamená vysloviť šancu, vysloviť zajtrajšok, záväzok, dôveru, otvorenosť, pohostinnosť, spolucítenie, sny. Ste schopní snívať??? Keď je srdce otvorené, je schopné snívať... Je tam miesto pre milosrdenstvo, pre pohladenie tých, ktorí trpia. Je tam miesto stáť vedľa tých, ktorí nemajú pokoj v srdci a pre tých, ktorým chýbajú potrebné veci pre život, alebo im chýba tá najkrajšia vec — viera...**

2) **Sny** — rozdaj účastníkom malé papieriky a písacie potreby. Každý nech napíše na papierik svoj najvtipnejší sen, aký kedy mal. Potom papieriky poskladajte, pomiešajte, každý účastník si vyberie jeden papierik, ktorý nahlas prečíta a háda, koho sen to bol. Potom pokračuj v diskusii:

- Aký najlepší sen sa vám kedy sníval?
- Aký ste mali naopak najhorší sen?
- Myslíte si, že sny majú význam?

- Majú naše sny v spánku nejaký súvis s realitou?

- Verili ste niekedy svojim snom?

- Je nebezpečné doslovne veriť snom?

- Je správne vyhľadávať vykladačov snov alebo čítať snáre?

- pozri napr. (Sir 34)

- Spomeniete si na postavy z Písma, ktorým Boh zjavuje dôležité posolstvo vo sne?

- (Gn 41) Jozef Egyptský vykladal sny aj faraónovi...,

- (Mt 1; Mt 2) Jozef — Máriin manžel — dostáva vo sne pokyny,

- (Mt 27, 19) Pilátova žena varuje manžela pred rozsudkom nad Ježišom

3) **Sen Don Bosca** – prečítaj účastníkom známu príhodu zo života zakladateľa saleziánov:

9-ročný Don Bosco mal svoj prvý sen. V ňom mu Ježiš a Panna Mária zvestovali (i keď iba nejasne) jeho budúce poslanie. Zdalo sa mu, že stojí blízko domu na širokej lúke, po ktorej behalo veľké množstvo

chlapcov. Jedni sa hrali, iní sa smiali a ostatní nadávali. Keď počul rúhanie, vrhol sa medzi nich a päťami i slovami sa ich snažil umlčať. V tom sa mu zjavil muž, oblečený v snehobielom rúchu. Jeho tvár tak žiarila, že malý Janko sa mu nemohol pozrieť do očí. Muž ho zavolať po mene a prikázal mu, aby sa postavil na čelo týchto chlapcov, pričom dodal: — Nie bitkou, ale dobrotou a láskou si ich získaš za priateľov. Porozprávaj im o ošklivosti hriechu a o kráse čnosti. Janko, zmätený a prestrašený, namietal, že je iba chudobný a jednoduchý chlapec a že sa necíti na takúto úlohu. Medzitým hádky, krik a preklínanie umĺkli a chlapci sa zhromaždili okolo toho muža.

Ďalej už spomína don Bosco:

- Kto ste, že mi prikazujete tieto nemožné veci?

- Práve preto, že sa ti to zdá nemožné, urobíš to možným. Stačí, že budeš poslušný a nadobudneš si vedomosti.

- A kto ma to naučí?

- Dám ti učiteľku. Ona ťa povedie a naučí múdrosti. Bez nej je každá múdrosť hlúpostou.

- Kto ste vy, že takto rozprávate?

- Som synom tej, ktorú ťa učila pozdravovať trikrát za deň tvoja matka.

- Moja matka mi zakázala rozprávať sa s cudzími ľuďmi. Povedzte mi svoje meno.

- Na moje meno sa spýtaj mojej matky.

V tej chvíli som uvidel vedľa seba vznešenú ženu s majestátnym výrazom a odetú do drahocenného pláštá, ktorý akoby bol utkaný z hviezd. Keď videla, že môj zmätok rastie, zakývala mi, nežne ma chytila za ruku a povedala: — Pozeraj! Pozrel som sa a zistil som, že všetci títo chlapci zmizli.

Na ich mieste stálo množstvo capov, psov, mačiek, medvedov a iných zvierat.

— To je pole tvojho účinkovania, tu budeš pracovať. Buď pokorný, statočný a silný a to, čo sa teraz deje pred tvojimi očami s týmito zvieratami, ty musíš urobiť s mojimi synmi.

Znova som sa pozrel a namiesto divých zverov sa tu objavili krotké baránky, ktoré veselo obskakovali okolo, akoby chceli oslavovať toho muža a pani. Ešte stále vo sne som sa rozplakal a prosil som túto pani, aby mi vysvetlila, čo to všetko znamená. Položila mi ruku na hlavu a povedala: — Časom všetko pochopíš!

V tom som sa zobudil na nejaký šramot. Zdalo sa mi, že ma ruky bolia od rán, ktoré som rozdával a že líca ma pália od faciek, ktoré sa mi ušli.

Po prečítaní môžete s účastníkmi o tomto sne diskutovať. Potom im polož tieto otázky: Presuňme sa od snov v spánku k snom, o ktorých snívame, keď bdíme. Prečo sa sny v spánku volajú rovnako „sny“ ako naše sny a túžby? Nie je to tým, že aj naše túžby majú fázu

„prebudenia“ a neveríme, že sa môžu stať skutočnými? Aké máte sny? Aké sny s vami majú vaši rodičia? Čo si myslíte, aký sen má s vami Boh?

4) **KonSENzus** — spýtaj sa účastníkov, či poznajú význam slova **konsenzus**. (Konsenzus je súhlas, zhoda, privolenie; najmenší spoločný menovateľ diskutujúcich alebo sporiacich sa strán. Ku konsenzu sa väčšinou dospeje po diskusii.) Milé na tom slove je, že obsahuje aj slovo „sen“. Navrhni im, že teraz – po diskusii o vlastných a Božích snoch – spolu spravíme „konsenzus“ so svojimi snami. Rozdaj účastníkom biele čisté obálky, v ktorých je nepopísaný papier. Vyzvi ich, aby si na obálku napísali svoje vlastné meno, aj adresu. Na čistý papier nech si každý na-

píše list, adresovaný sebe samému. Prečítaj im otázky, na ktoré si každý sám v tichosti napíše odpovede a potom list vloží do obálky a zalepí:

- Aké mám sám so sebou sny?
- Čo plánujem robiť v priebehu nasledujúceho roka?
- Kde sa vidím takto o rok?

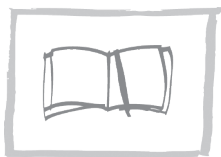
V prípade, že sa s účastníkmi uvidíš aj po roku, zozbieraj ich listy a starostlivo odlož, aby ste sa ku nim po roku mohli vrátiť. V prípade, že to možné nie je (nebudeš už viesť túto skupinku, alebo učiť v tejto triede), nechaj listy účastníkom a vyzvi ich, aby si na obálku dopísali dnešný dátum, starostlivo si ich odložili (možno aj na viditeľné miesto) a po roku sa k nim vrátili.

5) Modlitba

Otče, každý z nás má svoje sny... Nieкто túži po dobrej práci, po peniazoch, drahom aute, alebo hoci len po výbornom jedle. Nieкто sníva o peknej žene, či starostlivom mužovi a o mnohých deťoch... Pýtame sa teba, Pane: Aký je tvoj „sen“? Ty túžiš iba po tom, aby bol každý človek spasený. A tento tvoj „sen“ je akoby nesplnený, pretože si nám dal slobodnú vôľu — možnosť rozhodnúť sa, či pôjdeme len za svojim snom, alebo za tým tvojím. Ale iba tvoj „sen“ — nebo — nám prinesie večnú radosť. Dokonca už aj tu na zemi, len sa stačí vydať cestou, ktorú nám ty ukazuješ...

Niekedy je ťažké zrieknuť sa svojich snov a predstáv a plniť tvoj „sen“. Keď napríklad túžime po veľkej rodine a ty nás voláš slúžiť ľuďom ako kňaz, či rehoľná sestra, pomáhať chudobným, ohlasovať evanjelium v cudzej krajine ako misionár... Ale odmena je tá najväčšia.

Pane, nech sa stane tvoja vôľa v našich životoch, a nie tá naša. Amen

Z PÍSMSA

(Lk 10, 38 — 42)

Ako išli ďalej, vošiel do ktorejsi dediny, kde ho prijala do domu istá žena, menom Marta. Tá mala sestru menom Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala: „Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže!“ Pán jej odpovedal: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.“

(Jn 8, 1 — 11)

Ježiš odišiel na Olivovú horu. Ale zavčas ráno sa vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu. Sadol si a učil ich. Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavil ju do prostriedku a povedali mu: „Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojžiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Čo povieš ty?“ Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Ale keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamril sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ A znovu sa zohol a písal po zemi. Ako to počuli, jeden po druhom — počnúc staršími — sa vytrácali, až zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku. Ježiš sa vzpriamril a opýtal sa jej: „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš!“

(Ef 2,14 — 18)

Veď on je náš pokoj! On z oboch urobil jedno a vo svojom tele zbúral medzi nimi múr rozdelenia, nepriateľstvo, tým, že zrušil zákon prikázaní, spočívajúci v nariadeniach, aby v sebe z tých dvoch vytvoril jedného nového človeka, a nastolil pokoj; aby v jednom tele skrze kríž v sebe samom zabil nepriateľstvo a zmieril oboch s Bohom. Prišiel a zvestoval pokoj vám, čo ste boli ďaleko, a pokoj tým, čo boli blízko; lebo skrze neho máme obaja v jednom Duchu prístup k Otcovi.

(2 Krn 14, 1 — 6)

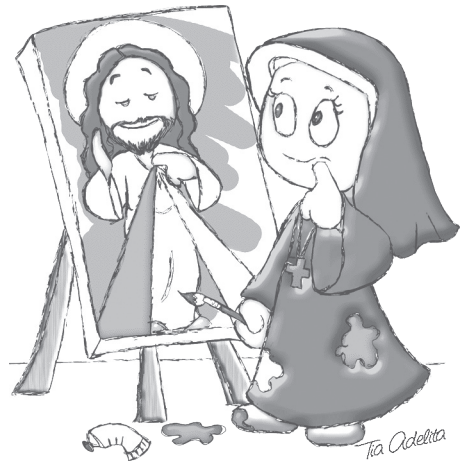
Asa robil, čo bolo dobré a spravodlivé v očiach Pána, jeho Boha. Odstránil cudzie oltáre a výšiny, polámal pomníky a povytínal ašery. Júdovi prikázal, aby vyhľadával Pána, Boha svojich otcov, a plnil zákon a prikázania. Odstránil zo všetkých júdskych miest výšiny a chamány. Kým bol on, kráľovstvo malo pokoj. V Júdsku postavil opevnené mestá, lebo krajina bola v pokoji a v tých rokoch sa proti nemu nestrhla nijaká vojna, lebo Pán mu doprial pokoj. Povedal Júdovi: „Stavajme tieto mestá a ohradme ich múrom, vežami, bránami a závorami! Krajina je ešte pred nami, lebo sme hľadali Pána, svojho Boha. Hľadali sme a doprial nám pokoj zo všetkých strán.“ Stavali teda s úspechom.

(Prís 25, 28)

Sťa mesto s preboreninami, bez múru, je muž, čo nevie svojho ducha držať na uzde.

známej reholnej sestry. To je ale záhada!!!“ potešili sa anjeličky až im srdiečka poskočili. Sice sa do knižnice vybrali práve kvôli projektu, táto neznáma osôbka na obale ich očarila natolko, že dnes sa už viac geografii nedokázali venovať. „Musíme tú osobu nájsť. Ak je to jej denník, istotne ho bude hľadať! Čo ak ho stratila? Možno ho práve zapatrošila sem a teraz nevie, kam ho dala? Chalani, čaká nás veľká dobrodružná akcia!“ vyhlásil rozhodne Svetko. „Hurá, ďalšie dobrodružstvo!!! Ideme s tebou!“ jednomyselne súhlasili anjeličky a spoločne sa vybrali hľadať dotyčnú osôbku. Najskôr sa skúsili spýtať ich triedneho učiteľa Gabriela. Ten sestričku na obrázku poznal, no nevedel im povedať, kto by to mohol byť a kde ju majú hľadať. Skúsili aj na vrátnici, dokonca obehli celý Nebeský areál, ale nikde sa so sestričkou zobrazenou na knihe nestretli. Unavení a nešťastní sadli si na lavičku, keď tu zrazu prišiel niekto, koho by ani vo sne nečakali: „Jééé, ale veď to je moja sekretárka...“ zdvihli hlávky a nad sebou zbadali priamo Viceriaditela školy — Pána Ježiša. „Dobrý deň! My sme tu nechceli tak posedávať. Máme čo robiť. Len sme boli zvedaví, kto je vlastne sestrička na tom obrázku, aby sme jej mohli vrátiť knihu, ktorú si asi v knižnici zabudla...“ blabotali anjeličkovia a mierne prekvapení sa mu takto prihovorili. „Ale veď ja vám nič nevyčítam, moji malí. Ja viem, že vy by ste len tak neposedávali. Každoročne totižto mňa aj učiteľov presviedčate o tom, že ste šikovní a môžeme sa na vás kedykoľvek spoľahnúť. Potešilo ma, že ste objavili denníček mojej sekretárky. Hneď vám poviem, kde ju nájdete. Vybehnite priamo na riaditeľstvo. Určite bude tam. Mám v nej veľkú záľubu, ona zase vo mne. Nevie sa od seba odlúčiť a to je krásne. Tak bežte. Istotne sa vašej návšteve pote-

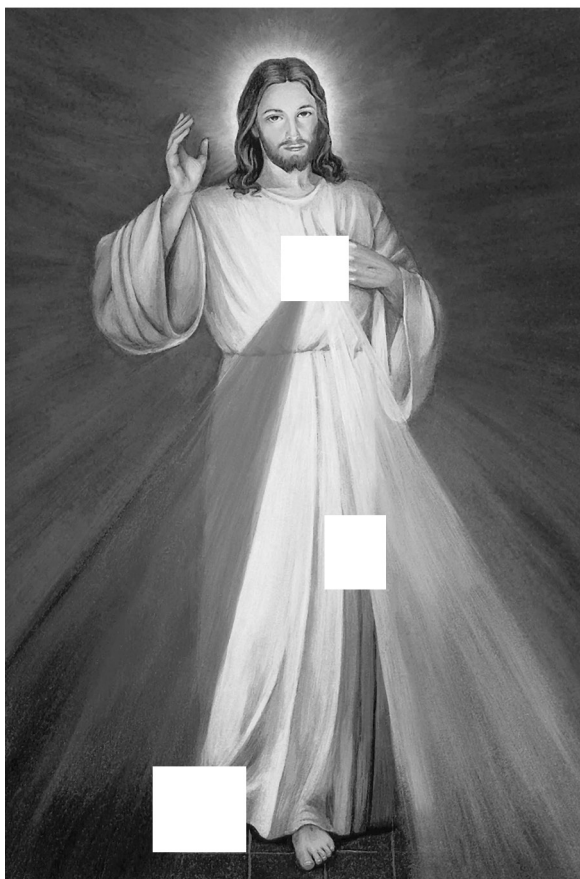
ší...“ posmelil ich Ježiš a poslal priamo až do svojej kancelárie. „Preto sme ju nikde nemohli nájsť. Ona je až tááák vysoko postavená osoba...“ potešili sa anjeličky a rýchlo leteli za ňou. Bola tam. Anjeliček Radko nespomalo zaklopal na pootvorené dvere a spolu s ostatnými sa pozdravil: „Dobrý deň. Prišli sme za Vami, lebo v knižnici sme našli tento zošit a bol na ňom Váš obraz. Keď sme prečítali, že je to Denníček, mysleli sme si, že ste si ho tam asi zabudla a budete ho hľadať. Tak sme ho radšej priniesli.“ Sestrička sa na nich milo usmiala a odpovedala: „Dobrý deň aj vám. Jééé, vy ste ale zlatí! Áno, tá kniha je naozaj moja, ale nemuseli ste si robiť starosti. Nechala som ju tam, pretože som chcela, aby ju objavili iní. A nielen tí v nebi.“ — „To je čudné“ pomysleli si anjeličky. „Prečo by niekto chcel, aby objavili jeho tajné spisy?“ Sestrička však pokračovala ďalej vo vysvetlení: „Je to skutočne Denníček, ale sú to zápisy mojich stretnutí s Ježišom na zemi. Je v ňom opísaná všetka jeho láska k človekovi a ten najväčší poklad, ktorý môže darovať — svoje milosrdenstvo.“ — „Ale prečo ste to museli zapísať? Ľudia to azda nevedia aj sami? A vôbec, kto vlastne ste? Prečo o vás

Ježiš hovorí, že ste jeho sekretárkou? Máte azda nejaké špeciálne známosti? Prepáčte, že sa toľko pýtame, len nám to nejde trošku do hlavy. A tiež strašne túžime vedieť, aké nové prekvapenia vlastne má Ježiš pre ľudí pripravené a oni možno o nich ani

nevedia.“ — „Určite o nich vedia, len je to presne ako s týmto obrazom. Ľudia sa naň pozerajú a nevedia z neho vyčítať tú krásu, ktorá je v ňom ukrytá —“ dopovedala a anjeliom ukázala obraz, ktorý bol nad jej hlavou.

Vidíte ho aj vy kamaráti. A istotne vám nie je cudzí. Nie je však kompletný. Má ale v sebe ukryté práve tajomstvo jeho tvorkyne. Skúste doplniť chýbajúce miesta a meno pod nimi vám prezradí aj meno „Ježišovej sekretárky“.

LUJZA

STEINOVÁ

GORETTI

FAUSTÍNA

EDITA

ALEXANDRIJSKÁ

TERÉZIA

AVILSKÁ

MÁRIA

DE MARILLAC

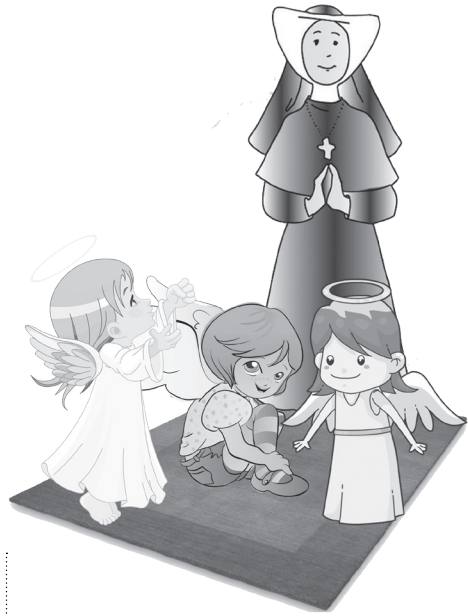

KOWALSKÁ

KATARÍNA

„Wáááw, a ten obraz ste maľovali vy?“ pýtali sa anjelici zvedavo. „Nie, ja som ho nenamaľovala. Som príliš neschopná vytvoriť takéto dielo. Maľoval ho jeden maliar na zemi, ale Pán Ježiš mi dal presné pokyny ako ho vytvoriť. Ach, keby ste len vedeli, koľko krásnych chvíľ som s ním prežila. A najmä vtedy, keď ku mne hovoril...“ Anjeličkovia nepotrebovali nič lepšie počuť. Projekt už úplne pustili z hlavy a jediné, na čo sa zrazu odhodlali, bolo to, že si posadali na koberec a svojimi šibalskými očkami uproskali sestričku, aby im vyrozprávala celý svoj príbeh. „Dobre teda. Pochádzam z Poľska. Je to nádherná krajina a žijú tam úžasní ľudia. Odtiaľ je aj Ján Pavol II., ktorého už poznáte.“ — „Áno, áno, poznáme. Je to náš kamarát“ zakričali radostne. „Takže si istotne viete domyslieť, že u nás v krajine nie je núdza o ľudí milujúcich Boha. Moji rodičia ma vychovali v láske k Ježišovi, avšak On si mňa zamiloval ešte viac. Dokonca až natolko, že sa rozhodol navštevovať ma počas môjho reholného života. Tie chvíle boli nádherné. Ani vysloviť som ich nevedela. Tak aj preto mi môj spovedník povedal, aby som si ich začala zapisovať. A práve takto vznikla kniha, ktorú ste objavili. Sú v nej všetky denné zážitky či rozhovory, ktoré som mala s Ježišom. On ma skutočne v živote naučil veľa a ešte viac mi daroval. Dovolil mi maľovať svoj obraz v mojej duši. Neskôr si vyžiadal aj skutočný obraz, ktorý vidíte tu. Do neho ukryl všetku svoju lásku, aby každý, kto sa na neho pozrie, pochopil, aké veľké je jeho milosrdenstvo voči človeku. No ak si myslíte, že je to všetko tak, určite ešte nejaké prekvapenie pre vás mám.“ — „Wáááw!!! To všetko Vám zveril na zemi? Vy ste museli byť veľmi výnimočná osoba, keď ste toľko darčiekov od neho dostali.“ Pomysleli si anjelici. „Výnimočná? Ale kde-

že. Bola som len nepatrnou služobníčkou a mnohokrát som aj Ježišovi povedala, že ja som len veľmi maličká na to, aby som všetko mohla urobiť a človeku o tom hovoriť. No práve preto mi Ježiš toho zveril ešte omnoho viac. On si často vyberá slabých a nemohúcich ľudí, aby iným ukázal vo veľkom svoju lásku. A dal ju aj tým, že ma naučil jednu zvláštnu modlitbu. Určite by sa mala stať súčasťou každého človeka. Pán Ježiš mi totižto prisľúbil, že každý, kto sa ju bude modlievať a **najlepšie o 15:00 hod.**, teda vtedy, keď zomieral na kríži, On tomu človeku nikdy nič neodmietne a vyleje na neho všetku svoju milosť. „Čožeeeeeee??? Modlitba na splnené túžby srdca?“ — „Áno, aj takto by sa to dalo nazvať. Avšak nesmiete zabudnúť, že to musí byť v súlade s Jeho vôľou.“ — „No jasné, jasné, to sme sa predsa učili. Ale veľmi sa nám páči, že existuje nejaká taká modlitba, ktorá nám môže vyplniť čokoľvek, čo si od Boha zažia-

dame. Nemôžete nás ju naučiť? My by sme ju zase naučili deti na zemi...“ prosíkali anjelicí jeden cez druhého.

Sestrička sa na nich usmiala a s radostou im vysvetlila ako sa táto modlitba modlí. Aby ju nezabudli, nakreslila im ju pre istotu na tento papierik. Môžete ho pred sebou vidieť aj vy. A toto bude aj dnes vašou druhou úlohou: **naučiť sa modliť Korunku k Božiemu milosrdenstvu**. Verím tomu, že s pomocou anjelikov to pre vás nebude až taký veľký problém.

KORUNKA

BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

OTČE NÁŠ
ZDRAVAS' MÁRIA
VERÍM V BOHA

ŠTART

Večný Otče, obetujem Ti telo a krv, dušu i božstvo Tvojho najmilšieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista, na odčinenie našich hriechov i hriechov celého sveta (1x)

Pre jeho bolestné umučenie, maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom (10x)

Zakončenie

Svätý Bože, Svätý Mocný, Svätý Nesmrteľný, zmiluj sa nad nami i nad celým svetom (3-krát).

Anjelicí boli z tohto daru nesmierne natešení. Ich nová kamarátka im ešte na cestu každému rozdala jeden ruženček, a tak si malí nezbedníci cestou naspäť opakovali slová, ktoré mali napísané na papieriku. Kniha, ktorú jej priniesli, bola pre nich nesmiernym pokladom. Dokonca im napadla téma na projekt. „Chalani, opíšme teda Poľsko. Myslím si, že keď odtiaľ pochádza aj naša nová kamarátka a je to skutočne výnimočná osôbka, zaslúži si, aby sme sa o nej zmienili. Projektu dokonca dali aj výnimočný názov: „Božie milosrdenstvo v mojej duši“. Dali hlávky dokopy a spoločne spísali všetky informácie, ktoré im ich kamarátka poskytla. A verte tomu, skončili nielen s jednotkou, ale aj s krásnym povzbudením do ďalších dní.

Crrrrnnn!!!! Takto nádherne odštartovali naši kamaráti začiatok nového školského roka. Dúfam, že rovnako dobre ste ho začali aj vy. Prajem vám, aby ste v ňom získali mnoho vedomostí a svoje hlávky naplnili novými poznatkami. A ak by sa vám niektoré informácie domotali alebo by ste potrebovali pomoc, neváhajte sa obrátiť na anjelicov, či pomodliť sa dnešnú modlitbu. Vidíme sa na budúce.

SUPER RÝCHLA PIZZA Z PANVICE

Nechce sa vám variť, ale dali by ste si niečo chutné? A čo tak spraviť prekvapko vašim blízkym a pripraviť im doma pizzu? Z vašich obľúbených ingrediencií môžete pripraviť pizzu iba za 15 min. Tak šup do práce a uvidíte, že konečný efekt bude stáť za to.

Ingrediencie

Cesto:

4 lyžice majonézy
4 lyžice kyslej smotany
2 vajcia
9 lyžíc hladkej múky
Soľ
Olej

Obloha

Rajčina pokrájaná na kolieska
Mozzarella
Parmezán
Šunka
Bylinky (oregano) a korenie podľa chuti
(Prípadne iné obľúbené ingrediencie)

Postup

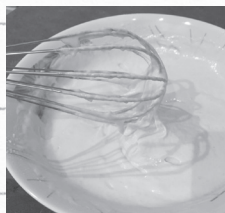
1. Vo väčšej miske zmiešame vajcia, kyslú smotanu, majonézu a štipku soli. Do zmesi postupne vmiešame hladkú múku a pomocou metličky vymiešame hladké cesto.

2. Na panvici zohrejeme olej, nalejeme cesto a na vrch poukladáme obľúbené pizzové ingrediencie.

3. Pizzu prikryjeme pokrievkou a necháme smažiť na miernom ohni približne 15 minút.

4. Naša pizza je hotová a neostáva nám nič iné len zaželať dobrú chuť!

Zdroj: <http://tojenapad.dobrenoviny.sk>

VYROBME SI ŠARKANA

Pripravte si tvoriaci materiál, zapojte do výroby celú rodinku a potom už len chyt'te správny vietor a hor sa svoj nový výtvar vyskúšať do prírody. Nebojte sa farieb, aj napriek chladnému počasiu vám bude vonku oveľa teplejšie. :)

Čo budeme potrebovať?

- 2 tenké drevené paličky (kúpate v obchode alebo môžete skúsiť aj rovné konáriky zo stromu)
- zúbkový nožík
- krajčírsky meter
- špagát
- silné lepidlo alebo lepiacu pištoľ
- baliaci papier
- nožnice
- ceruzku, hrubšiu čiernu fixku
- farby na maľovanie (temperové alebo akrylové)
- štetec
- farebný krepový papier alebo stužky

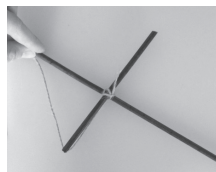
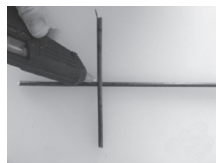
Ako na to?

1. Z paličiek si odrežte kúsky dlhé 40 a 60 cm. Na kratšej si naznačte fixkou stred a na dlhšej prvú tretinu (20 cm).

2. Do hrany každej paličky vyrežte zúbkovým nožíkom zárez hlboký asi 3 mm.

3. Paličky spojte do kríža vo vyznačených bodoch lepidlom alebo lepiacou pištoľou.

4. V spoji paličky ešte previažte špagátikom, aby poriadne držali pohromade. Od stredu ved'te špagátik na stranu a upevnite ho v záreze. Pokračujte k druhému zárezu, poriadne napnite a upevnite. Pokračujte takto po celom obvode kríža. Od posledného zárezu ved'te špagátik opäť do stredu a zauzlite.

5. Konštrukciu priložte na baliaci papier a po obvode si nakreslite telo šarkana. Pridajte približne 2 cm od okraja konštrukcie, aby ste na ňu mohli papier pohodlne prilepiť.

6. Vystrihnite. :)

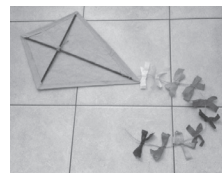
7. Pripravte si farby na vymalovanie. Na papier si predkreslite miesta, ktoré nebudete farbiť, alebo ktoré je potrebné vymalovať inou farbou ako zvyšok, a natierajte. :) Po vymalovaní nechajte poriadne uschnúť.

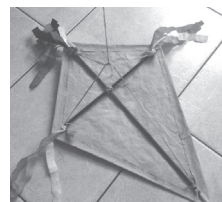
8. Keď „telíčko“ poriadne uschlo, priložte naň zo zadnej strany vyrobenú konštrukciu, zahnite okraje cez špagátik a poriadne ich prilepte.

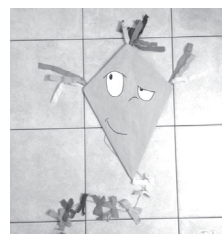
9. Z farebného krepového papiera si nastrihajte tenké pásiky alebo použite kúsky farebných stužiek.

10. Zo zadnej strany šarkana priviažte na spodnú stranu kúsok špagátika, ktorý bude slúžiť ako chvostík. Na špagátik/chvostík postupne priväzujte farebný papier alebo stužky. Po priviazaní poslednej mašličky špagátik zauzlite, aby mašličky pri púšťaní šarkana nesklzli.

11. Spojte niekoľko pásov krepového papiera alebo stužiek a zo zadnej strany šarkana ich priviažte na konštrukciu ako uši a vlásky.

12. Priviažte na konštrukciu navolnejšie špagát do kríža a v strede ich spojte ďalším špagátikom, ktorý nechajte dlhý na púšťanie šarkana. Šnúрку na púšťanie namotajte do kľbka a upevnite gumičkou, aby sa nezamotala.

13. Na záver dokreslite šarkanovi tváričku hrubšou fixkou. Teraz už len počkajte na silnejší vietor, poriadne sa oblečte a hor sa svoj výtvar vyskúšať!

Zdroj: <http://www.sdetmi.com/>

MARIÁN KUFFA: MATURITA Z LÁSKY (ALEBO ZA NESMRTELNÚ DUŠU ZNESIEM VŠETKY KOPANCE)

Daniel Hrenák

Rok sa s rokom stretol a zasa je tu útla, ale o to bohatsia kniha farára Mariána Kuffu. Jeho minulo-ročná Kazateľnica život má nasledovníčku, ktorú sa zasa nedá nespomenúť. Originálny a jednoduchý rozprávačský štýl v prvej knihe ma dostal. A ďalšie farárove životné príbehy a skúsenosti nedali pokoj mojej zvedavosti.

Je pravda, že si všetky tieto články môžete prečítať zadarmo na portáli cestaplus.sk, ale mať ich takto pokope a čítať ich naraz dáva predsa len iný obraz. Pretože na to, aby si človek zvykol na písanie farára Mariána jeden článok nestačí (a niekomu možno ani celá kniha). Už len jeho rózny prístup k modlitbe Otčenáša môže vyvolať pri prvom čítaní mierne pobúrenie.

Ak nechceš odpustiť, nemodli sa Otčenáš, lebo na seba sťahuješ prekliatia. Neodpusť mi, Otče, lebo ani ja neodpusťím. Toto sa modlíš. Keď sa modlíš Otčenáš, buď mlč, alebo to ber vážne. Ak je niekto, na koho sa hneváš, cez Otčenáš buď ticho. Varujem ťa, buď ticho, lebo sa ti to vráti.

Ak si ale uvedomím, že to nehovorím v zlom, ale s láskou k človeku a so záujmom o spásu duše, zrazu tých pár viet naberá inú farbu

a príchuť. Pokora a láska. To sú tie slová, ktoré mi po prečítaní zostali rezonovať v hlave. Asi najviac to je cítiť z týchto viet:

My kresťania by sme mali pristupovať k sviatostiam a k prijímaniu s nádejou, nie povýšenecky. Nemáme istotu, ale máme nádej. Nádej ťa privedie k pokore, istota ťa privedie k pýche. Na prijímanie nechodíme preto, lebo si to zaslúžime, ale preto, že je to potrebné. Potrebuje to. Bez Ježiša nemôžeme ani na krôčik.

Na obale knihy je akoby akciová nálepka, kde som si prečítal, že v knihe nájdem ilustrácie od bezdomovcov, väzňov a detí z detských domovov. Napadlo mi, že to budú super kresby, ktoré budú dotvárať jednotlivé príbehy. Nič také! Pár roztrasených čiar od babičky z hospicu, niekoľko skíc od bezdomovca Vlada... žiadne umelecké diela, ale o to väčšie umenie vytvoríť myšlienku, ktorá chytí za srdce.

Na záver sa hodí prežehnanie farára Kuffu, ktoré ho posúva do pozície, že Boh môže konať.

1. *Na čelo: Nechcem konať zlo.*
 2. *Na hrud: Chcem konať dobro.*
 3. *Ľavé rameno: Fiat, nech sa stane tvoja svätá vôľa.*
 4. *Pravé rameno: Dôverujem ti, môj Bože.*
- Na záver zložím ruky: Ty si môj Pán, chcem ti slúžiť.

POĎAKOVANIE

Dovoľte nám touto cestou poďakovať sa nižšie uvedeným sponzorom a dobrodincom podujatí organizovaných pre deti a mládež Združenia mariánskej mládeže počas leta 2016. Aj vďaka nim sa nám podarilo pripraviť atraktívny program a efektívne využiť chvíle počas letných prázdnin.

Z celého srdca im za to ďakujeme!

MINISTERSTVO ŠKOLSTVA,
VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

NADÁCIA
TATRA BANKY

kofola

ACTION SOUND

expdom
PREDAJ DYCHLOROZKLADACÍCH STANOV

Mesto Nitra

VÚC Nitra

Obec Horný
Vadičov

Obec Malé
Lednice

Obec
Domaniža

Obec
Ohradzany

Obec Lendak

**Konferencia
Sv. Cecílie**

**Prispievatelia
2%**

**Všetci Bohu
známi darcovia**

DoDESignum

**Človek nežije
iba z lásky,
ktorú prijíma,
ale hlavne z tej,
ktorú daruje :)**

